

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคน โดยมุ่งหวังให้นักเรียนเติบโตอย่างมีคุณภาพรอบด้าน ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม สติปัญญา ความสามารถ และด้านการดำรงชีวิต ให้เป็นสุขในสังคม พร้อมทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งความมุ่งหวังนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยความร่วมมือ และความพร้อมของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน อีกทั้งมีการประสานงานกับพ่อแม่ ผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด รวมทั้งหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน อีกทั้งสังคมปัจจุบัน ประสบกับปัญหาต่างๆ และการมีเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย รวดเร็ว ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำรงชีวิต และจิตใจของผู้คนอย่างมาก ก่อเกิด ปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย รวมถึงเยาวชนก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ซึ่งเยาวชนเหล่านั้นยังเป็นเด็กวัยเรียนที่ต้องการความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ต้องการคำแนะนำปรึกษาอย่างมีเทคนิควิธี บางครั้งก็ต้องการความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมาในชีวิตอย่างเร่งด่วน เช่น ต้องการความรัก ความเข้าใจจากผู้ใหญ่ โดยมีพ่อแม่เป็นบุคคลสำคัญที่สุดของสถาบันครอบครัวและมีครูทุกคน โดยเฉพาะครูที่ปรึกษาซึ่งตามหลักการแล้วจะเป็นบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด เป็นผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวแทนพ่อแม่ผู้ปกครอง เมื่อเด็กและเยาวชนอยู่ที่โรงเรียน ฉะนั้นจึงมีการจัดทำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้น โดยมุ่งหวังว่าทุกคนสามารถดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ทั้งด้านการส่งเสริมในส่วนที่ดีของนักเรียน ด้านการป้องกันมิให้ปัญหาเกิดขึ้น หรือลุกลามมากขึ้น โดยเฉพาะเด็กกลุ่มเสี่ยง และสามารถแก้ไขปัญหาที่นักเรียนในเบื้องต้นได้ ทั้งนี้ให้มีการทำงานอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ แสดงถึงการดำเนินงานที่มีคุณภาพมีมาตรฐาน ด้วยเหตุนี้การประกันคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงสามารถดำเนินการได้ เพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนคงอยู่ยาวนาน

และน่าเชื่อถือซึ่งเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการที่เป็นไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาพุทธศักราช
2547 ที่มุ่งเน้นให้นักเรียน บุคลากรและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนรวมทั้งกระบวนการ
ทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตรวจสอบได้เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคม
(กรมสุขภาพจิต, 2551, คำนำ)

ที่ผ่านมาโรงเรียนยังไม่มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนเป็นเพียงการ
ดูแลไปตามความเอาใจใส่ของครูแต่ละคน ทำหน้าที่สอบถามแล้วสอบถามก็เป็นอันหมดภาระหน้าที่
ต่างคนต่างไป ปล่อยให้เป็นที่ของครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง หรือครูที่มีหน้าที่
จิตอาสาทำหน้าที่ดูแลนักเรียน และแก้ไขพฤติกรรมที่ครูและโรงเรียนเห็นว่าเป็นปัญหา
มักยึดติดกฎระเบียบ ข้อบังคับ รวมถึงการลงโทษผู้เรียนให้เด็ดขาด เกิดความกลัว
ไม่กล้าขัดคำสั่ง ปกครองให้ผู้เรียนสงบ สงบเสงี่ยมอยู่ภายใต้อำนาจของผู้บริหาร
และฝ่ายปกครอง การดูแลเด็กนักเรียนจึงเน้นไปที่การควบคุม ในส่วนของงานแนะแนว
ในโรงเรียนแม้จะเป็นกระบวนการที่สร้างสรรค์ ใช้หลักจิตวิทยาในการแก้ปัญหาดูแล
ช่วยเหลือและพยายามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนด้วยวิธีการจัดการเชิงบวก แต่งาน
แนะแนวในโรงเรียนก็มีข้อจำกัดหลายประการ เช่น จำนวนครูแนะแนวไม่เพียงพอ หรือไม่มี
ครูแนะแนวเลยในบางโรงเรียน ส่วนครูที่ทำหน้าที่เป็นครูแนะแนวก็มีชั่วโมงสอน
มีภาระหน้าที่ต้องให้บริการด้านกรแนะแนว ทั้งด้านการศึกษาต่อ การแนะแนวอาชีพ
การจัดบริการด้านทุนการศึกษา ซึ่งเป็นไปได้ยากที่การดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะอยู่ใน
ความรับผิดชอบของครูแนะแนว เพราะการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในปัจจุบันนั้นต้อง
ครอบคลุมไปหลายมิติ ทั้งทางด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต ด้านการเรียนรู้ ด้านสวัสดิภาพ
และความปลอดภัยของนักเรียน ด้านการคุ้มครอง รวมทั้งการจัดบรรยากาศและ
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ในโรงเรียนให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ส่วนการดูแล
นักเรียนที่ยังไม่เป็นระบบนั้นก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนบ้าง ไม่ทั่วถึง ไม่ทันเวลา ไม่ถูกวิธี ไม่มี
ข้อมูลและไม่เป็นธรรมกับผู้เรียนบางกลุ่มบางคน ยิ่งสถานการณ์ปัญหาสังคมในปัจจุบันมี
ความรุนแรงมากขึ้น และเริ่มขยายตัวสู่โรงเรียนอย่างรวดเร็ว ผู้เรียนที่มาจากครอบครัว
ที่ขาดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ขาดความเข้มแข็ง และมีแนวโน้มสูงที่จะออกกลางคัน
สถิติการออกกลางคันของแต่ละโรงเรียนนั้นจะสะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวทาง
การศึกษา การออกกลางคันนอกจากจะเป็นความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาแล้ว ยังเป็น
เสมือนระเบิดเวลาของปัญหาสังคมที่รัฐบาลจะต้องใช้งบประมาณสูง เพื่อการจัดการ

เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ปัญหาของเด็กและเยาวชนจึงนำไปสู่ความเดือดร้อนของครอบครัว ความไม่สงบสุขของสังคม และพัฒนาไปสู่ความไม่มั่นคงของมนุษย์ต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 7-6)

เด็กและเยาวชนยังมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาต่างๆ ในสังคม เช่น ปัญหาการติดการพนัน การมั่วสุมในหอพัก ไม่ชอบไปโรงเรียน หนีเรียน ทำร้ายร่างกายตัวเอง หมกมุ่นอยู่กับสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ นิยมบริโภคอาหารที่ไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพ มีความเครียด ซึมเศร้า มองโลกในแง่ร้าย และไม่สนใจต่อปัญหาสังคม อย่างไรก็ตาม สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น ล้วนเป็นผลมาจากปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ดังนี้ 1) ปัจจัยเสี่ยงจากสภาพครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของเด็กและเยาวชนเป็นผลมาจากการเลี้ยงดูด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม มีการส่งเสริมให้แสดงออกในทางที่ไม่ถูกต้อง ปล่อยปละละเลย เรียนรู้การใช้ความรุนแรงจากสมาชิกในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก ผู้ปกครองบีบบังคับเพิ่มแรงกดดัน และคาดหวังในตัวเด็กเกินกว่าความเป็นจริง ไม่มีบรรยากาศที่สร้างความรัก ความอบอุ่น ความสมัครสมานสามัคคีภายในครอบครัว เต็มโตมาท่ามกลางความสับสน ไม่มีความหวัง ขาดการอบรม บ่มนิสัยที่ดีและไม่มีความหวังในชีวิต ขาดการอบรมบ่มนิสัยและไม่มีจุดหมายปลายทางในชีวิต 2) ปัจจัยเสี่ยงจากโรงเรียน โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของเด็กและเยาวชน เป็นบ่อเกิดของคุณงามความดีด้านต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ความสามารถของเด็กและเยาวชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าของสังคมแต่โรงเรียนจำนวนมากไม่น้อยยังขาดความพร้อมที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเป็นคนที่สมบูรณ์ตามความมุ่งหวังของสังคม ขาดการพิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครองและให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเท่าทันทั่วถึงถูกต้องและเป็นธรรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยให้ความสำคัญของกฎระเบียบมากกว่าชีวิตจิตใจของนักเรียน พัฒนาผู้เรียนโดยที่ไม่คำนึงถึงองค์รวม ตลอดจนการจัดการกับการแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยขาดการมีส่วนร่วมและยังเลือกใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน 3) ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคม ความล้มเหลวในชีวิตของเด็กและเยาวชนนั้นเป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจและต้นทุนทางความรู้สึกรู้สึกของผู้ปกครองเด็กและเยาวชนอย่างประเมินค่าไม่ได้ สังคมไทยยังละเลยต่อการจัดระเบียบแบบแผนในชุมชน ชุมชนอ่อนแอขาดสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในสังคม ปล่อยให้มีการแสวงหาผลประโยชน์

จากเด็กและเยาวชน ยอมรับการเจริญเติบโตและขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่สร้างสรรค์
ปล่อยละเลยต่อปัญหาต่างๆ ของเด็กและเยาวชน ไม่ให้ความสำคัญต่อเด็กและเยาวชน
มองเด็กและเยาวชนที่ประสบปัญหาด้วยทัศนคติและท่าทีที่ตอกย้ำซ้ำเติม 4) ปัจจัยเสี่ยงจาก
เพื่อน เพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญในชีวิตของเด็กและเยาวชนอย่างมาก เป็นธรรมชาติที่เด็ก
และเยาวชนทุกคนต้องมีเพื่อน แต่เพื่อนก็เปรียบเสมือนดาบสองคมที่ทำให้เด็กและเยาวชน
จำนวนไม่น้อยเลือกเดินทางที่ผิดพลาด เช่น คบเพื่อนที่มีนิสัยเกเร การคบเพื่อนที่มี
พฤติกรรมโน้มเอียงไปในทางก้าวร้าว เสี่ยงภัย มั่วสุม เบี่ยงเบน หรือการได้รับแรงบีบคั้น
กดดัน ชมเชยหรือการไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน จากสภาพการณ์ดังกล่าวนี้ล้วน
ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น 5) ปัจจัยเสี่ยงจากบุคลิกภาพหรือตัว
นักเรียน เด็กและเยาวชน ซึ่งแต่ละคนมีภาวะด้านพัฒนาการแตกต่างกัน มีบุคลิกภาพ
ภายในและภายนอกตามสภาพความเป็นตัวตนที่มีลักษณะเฉพาะของตน เช่น การมี
ข้อจำกัดเกี่ยวกับพัฒนาการทางสมองและการรับรู้ ไม่มีความตระหนักในคุณค่าและ
ความสำคัญของตนเอง ขาดทักษะการคิด บกพร่องทางการเรียนรู้ ปฏิเสธค่านิยมหรือหลัก
ศาสนาที่คนส่วนใหญ่นับถือ ไม่มีทักษะในการสื่อสารปฏิเสธเพื่อนไม่เป็น ควบคุมอารมณ์
ของตนและควบคุมความเครียดไม่ได้ รวมถึงการมีปัญหาด้านสุขภาพกายและสุขภาพจิต
(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 3-4)

ด้วยสภาพและปัญหาที่กล่าวในข้างต้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานจึงเห็นความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่เกิดจาก
การให้ความร่วมมือของกรมสุขภาพจิตและกรมสามัญศึกษาในอดีตนั้น จะเป็นเครื่องมือ
อีกชิ้นหนึ่งที่ช่วยให้โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ใช้เป็นกลไกสำคัญ
ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแวดล้อมไปด้วยข้อมูลข่าวสาร ปัญหา
เศรษฐกิจและสังคมที่มีความรุนแรงขึ้นในทุกวันนี้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งถึง ถูกต้อง
และเป็นธรรมชาติกับเด็กและเยาวชนทุกคน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,
2559, หน้า 6)

ดังนั้นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนล้วนต้องทำหน้าที่
จัดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะ
ความสามารถ มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนเก่ง คนดี คนที่อยู่ร่วมกับ
ผู้อื่นได้อย่างเป็นปกติสุข ตามเจตนารมณ์และเป้าประสงค์ของหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แต่การที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ

ศึกษาของโรงเรียนจะสร้างผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพนั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และปัจจัยหลายอย่าง อาทิ นโยบายและแผนงาน ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ความรู้ ความสามารถของครู การให้ความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม และที่สำคัญนั้น คือ ความพร้อมของตัวผู้เรียน เพราะความพร้อมของตัวผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ชี้ขาดว่า การจัดการเรียนรู้จะดำเนินไปได้อย่างไรหรือล้มลุก ชลุกชลัก ในการจัดการเรียนรู้ จึงแตกต่างจากการสอน เพราะการสอนนั้นเป็นเพียงแต่การให้ข้อมูลได้อย่างครอบคลุม ตามขอบข่ายเนื้อหาที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดก็เป็นอันหมดหน้าที่ของผู้สอน แต่การจัดการเรียนรู้จะต้องทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัด ความสนใจ และศักยภาพของตนเอง ซึ่งผู้เรียนในแต่ละชั้นเรียนนั้นมีจำนวนมากและมีความแตกต่างกันในทุกด้าน ทั้งภูมิหลังและพื้นฐานความสามารถของผู้เรียนมีความหลากหลาย จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่ครูจะจัดการเรียนรู้ และบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูจึงจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการทำงานที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกลไก สำคัญในการพัฒนาผู้เรียนทั้งในทางส่งเสริมพัฒนาการ ป้องกันแก้ไข และให้ความช่วยเหลืออย่างสอดคล้องประสาน โดยเชื่อมโยงผสมกลมกลืนไปกับการจัดการเรียนรู้ตาม ธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559, หน้า 6) นอกจากนี้ยังมีปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น เช่น ปัจจัยด้านการบริหารที่ครอบคลุมถึงการ จัดโครงสร้างของงาน การจัดการสายงานการบังคับบัญชา การจัดกลุ่มงาน การจัด ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มงาน การวางแผน การสั่งงาน การควบคุม การปฏิบัติงาน การ จัดทรัพยากร งบประมาณ การเงิน การติดตามกำกับดูแล การปฏิบัติงานและการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน (ไชยา ภาวะบุตร, 2555, หน้า 15)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ประกอบด้วย 6 อำเภอ 185 โรงเรียน ได้ดำเนินงานระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน โดยมีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนในทุกกระดับ ให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา และทุกคนได้รับสิทธิความเสมอภาคทางการศึกษาจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเพื่อให้การดำเนินงานไปตามนโยบาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้กำหนดนโยบายพัฒนาระบบ การดูแลและช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มี ความเข้มแข็งมียุทธศาสตร์ มาตรการ และจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนทั้งระบบและต่อเนื่อง สนับสนุนส่งเสริมสถานศึกษาและบุคลากรให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น การออกเยี่ยมบ้านนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการพัฒนาวินัยเชิงบวก โดยผ่านกระบวนการกิจกรรมภายในสถานศึกษาเพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2, 2559, คำนำ)

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ได้มีการวางแผนและปฏิบัติตามขั้นตอนหรือไม่ ปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด ปัจจัยการบริหารใดที่ส่งเสริมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด
2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

5. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร

6. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านใดบ้าง ที่มีอำนาจพยากรณ์ความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

7. แนวทางในการพัฒนาปัจจัยการบริหารการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

6. เพื่อหาอำนาจพยากรณ์ของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2

สมมติฐานของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

2. การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

3. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

4. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนมีประสบการณ์ ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

5. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก

6. ปัจจัยอย่างน้อย 1 ตัว มีอำนาจพยากรณ์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูผู้สอน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำสารสนเทศที่ได้จากผลการวิจัยปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

2. เป็นสารสนเทศสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 เพื่อให้การสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

3. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการนำปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 และในจังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ในปีการศึกษา 2559 ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 185 คน หัวหน้าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 185 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,443 คน รวมทั้งสิ้น 1,813 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูผู้สอนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม 2 ในปีการศึกษา 2559 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการเทียบตารางของ Krejcie & Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 32 คน หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 32 คน และครูผู้สอนจำนวน 254 คน รวมทั้งสิ้น 318 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ

1.1.1 ตำแหน่ง จำแนกเป็น

1.1.1.1 ผู้บริหาร

1.1.1.2 ครู

1.1.1.3 หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.1.2 ขนาดของโรงเรียน จำแนกเป็น

1.1.2.1 ขนาดเล็ก

1.1.2.2 ขนาดกลาง

1.1.2.3 ขนาดใหญ่

1.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

1.1.3.1 น้อยกว่า 10 ปี

1.1.3.2 10-20 ปี

1.1.3.3 มากกว่า 20 ปี

2. ตัวแปรตาม แบ่งเป็นดังนี้

2.1 ปัจจัยการบริหารในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จากการสังเคราะห์งานวิจัยจากนักวิชาการจำนวน 6 คน โดยใช้เกณฑ์ความถี่ร้อยละ 50 จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่

2.1.1 บุคคล (Man)

2.1.2 งบประมาณ (Money)

2.1.3 วัสดุสิ่งของ (Materials)

2.1.4 การจัดการ (Management)

2.2 กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการดังนี้

2.2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

2.2.2 การคัดกรองนักเรียน

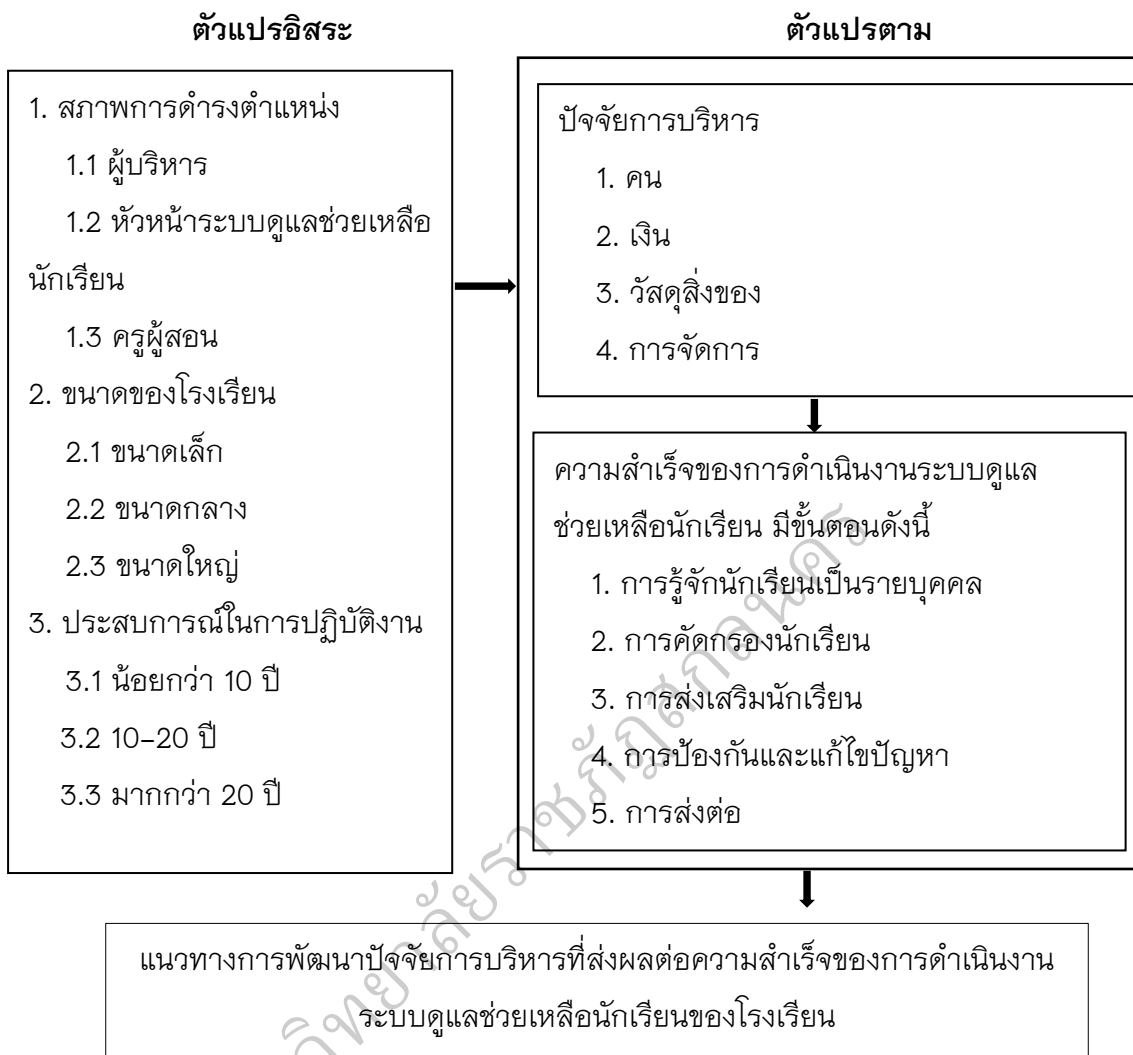
2.2.3 การส่งเสริมนักเรียน

2.2.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

2.2.5 การส่งต่อ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหาร หมายถึง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 มีกระบวนการและขั้นตอนดังนี้

- 1.1 บุคคล (Man) หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ทำงานร่วมกัน
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
- 1.2 งบประมาณ (Money) หมายถึง งบประมาณที่ใช้ในการบริหารทุกๆ
ส่วนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
- 1.3 วัสดุสิ่งของ (Materials) หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้
ต่างๆ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
- 1.4 การจัดการ (Management) หมายถึง การบริหารงานของผู้บริหาร
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
2. ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน
และการแก้ไขปัญหาให้แก่เด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครพนม เขต 2 เพื่อให้เด็กนักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทาง
จิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง
มีขั้นตอนดังนี้
- 2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้จักข้อมูลที่จำเป็น
เกี่ยวกับตัวนักเรียน สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
- 2.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง เป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัว
นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
เพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน ตามที่ครูได้คัดกรองไว้
- 2.3 การคุ้มครอง หมายถึง การดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 2 ที่เสี่ยงหรือต้องสงสัยว่าถูก
กระทำความรุนแรงหรือถูกล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจโดยมีระบบขั้นตอนการปฏิบัติ
ที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนเป็นหลัก สอดคล้องกับหลักปฏิบัติตาม
กฎหมายและหลักปฏิบัติที่มีมาตรฐาน
- 2.4 การช่วยเหลือ หมายถึง การส่งเสริม พัฒนา การป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเพื่อให้เด็กนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครพนม เขต 2 ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทาง
จิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

2.5 การส่งต่อ หมายถึง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูผู้รับผิดชอบ อาจมีกรณีที่บางปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องทางและรวดเร็วขึ้น

2.5.1 การส่งต่อภายใน หมายถึง ครูผู้รับผิดชอบนักเรียนคนนั้น ส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนได้

2.5.2 การส่งต่อภายนอก หมายถึง ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครอง เป็นผู้ดำเนินการส่งต่อนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก หากพิจารณาเห็นว่า เป็นกรณีปัญหาที่มีความ ยากเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียนจะดูแลช่วยเหลือได้

3. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรผู้ที่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

4. หัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง บุคคลที่ได้รับ มอบหมายและแต่งตั้งจากผู้บริหารให้ทำหน้าที่เป็นปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

5. ครู หมายถึง บุคคลที่ได้รับมอบหมายและแต่งตั้งจากผู้บริหารให้ทำ หน้าที่เป็นผู้ดูแลนักเรียนในด้านการเรียน ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ตลอดจนให้ความ ช่วยเหลือนักเรียนเมื่อพบปัญหาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2

6. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ผู้อนุบาล ผู้รับบุตรบุญธรรม และผู้ปกครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้หมายรวมถึงพ่อเลี้ยง แม่เลี้ยง ผู้ปกครองสวัสดิภาพ นายจ้าง ตลอดจนบุคคลอื่นซึ่งรับเด็กนักเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ไว้ในอุปการะ เลี้ยงดู หรือเด็กอาศัยอยู่ด้วย

7. นักเรียน หมายถึง เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาที่อยู่ในความดูแลของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2

8. ขนาดโรงเรียน หมายถึง ขนาดของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 แบ่งตามจำนวนนักเรียน ได้ 3 ขนาด ดังนี้

8.1 ขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่มีจำนวนนักเรียน ไม่เกิน 120 คน

8.2 ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 121-300 คน

8.3 ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 301 คน ขึ้นไป

9. ประสบการณ์ทำงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของ
ผู้บริหาร ครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2
นับตั้งแต่บรรจุเข้ารับราชการจนถึงปี พ.ศ. 2560 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ น้อยกว่า 10 ปี
10-20 ปี และตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป

10. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 หมายถึง
หน่วยงานทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ
ที่มีหน้าที่กำกับดูแลการจัดการศึกษา ของโรงเรียนในอำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน
อำเภอบ้านแพง อำเภอนาทม อำเภอนาหว้า และอำเภอโพนสวรรค์ ในจังหวัดนครพนม

11. แนวทางพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การนำผลที่ได้จากการวิจัยในด้านปัจจัยการบริหารที่มีอำนาจ
พยากรณ์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครพนม เขต 2 โดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 10 ท่าน เพื่อหา
แนวทางพัฒนาปัจจัยการบริหารที่เหมาะสม